

ACC. N:R M. 13723: 1-5.

Landskap: Skåne Upptecknare: Torkel Eriksson, Veberöd
Härad: Torna Berättare: Helena Olsson
Socken: Veberöd Berättarens yrke: hembjälps
Uppteckningsår: 1954 Född år 1877 i Veberöd

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Uppgifter om sagemannen. s. 1.
Bäckhästen. s. 2.
Skogsmoran. s. 2.
Fäddorännen och föddorännen. s. 3.
Asumpägen. s. 4-5.

LWF 74

ACC. N:R M. 13723: /.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Hanna Olsson:

Född 31/3 1877, bor i Everlöv, nr. 2. Tillhörde Åsumspågens kundkrets. Hade släktingar vid Vasaholm, där hon ofta vistades. Sade att hon aldrig hade lagt "skrock" på minnet, eftersom hennes lärare hade förklarat alla fenomen på ett naturvetenskapligt sätt för sin klass, t.ex. det rätta förhållandet med lyktgubbarna.

ACC. Nr M. 13723:2.

Om Bäckhästen har jag aldrig hört talas, men om skogssnuvan berättade mina föräldrar. Hon sprang omkring i skogarna på nätterna. Hon såg ut som hon hade ett baktråg på ryggen. Om någon "knast" hade fallit ur en bräda på loftet, så måste man sätta en kork i hålet, annars smet skogssnuvan in genom det.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 13723:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

LUF 24

Själv har jag ätit kantareller, men inga andra svampsorter. Men plockat svamp och sålt har jag gjort så länge jag kan minnas, och det har mina grannar också gjort. - Hästkött vet jag aldrig någon har velat äta.- Vilt har jag inte ätit mer än en gång, och då fick jag så mycket to och hagel i munnen, så det äter jag inte mer. Annars har vi alltid varit försörjda med tamkött och fisk, och det är sällan som någon har jagat här i trakten. - I S övde fanns det förr en sorts svarta bär som kallades "bölljon". Dom fick man inte äta, för man blev full av dem.

ACC. N:R M. 13723:4.

"Kloke Lars" eller "Åsumspågen" hade gått i lära hos "Doktor-Hanna" i Everlöf. När jag var barn hade jag "engelska sjukan", och då tog min far mig till Lars, som bodde i Sjöbo. Jag fick salva, som jag skulle smörja kring lederna, och där hemma skulle jag äta mycket salta soppor. Jag fick också bada i salt vatten, som sedan skulle grävas ner i jorden. Medicinerna som han gjorde var alltid gjorda på växter. Ibland var det morotssaft.

En gång skulle Lars bli häktad för någonting olagligt han gjort, och hämtades med tvåspänd häst och vagn. Men när Lars kommit upp på vagnen, så vägrade hästarna att röra sig ur fläcken. Först när han kommit av igen, så satte de av, men då i det vildaste sken. Sedan fick hästarna botas av Lars.

Lars kunde förutse saker som skulle hända, t. ex. vilka som skulle komma på besök. Han kunde också avlyssna samtal, som fördes långtifrån, där han befann sig. - En gång var hans vackra fru inne hos en släkting i Köpenhamn, och de var ute och gick i staden. Då frågade släktingen; "Nog är det någonting konstigt med Lars?" Fruen svarade; "Lars hör allt vad vi säger, när vi är

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

~~LUF 81~~

ACC. N:R M. 13723:5.

ute, så jag vill inte svara."-Lars sade själv, att han inte kunde bota kräfte,,då de växter han tidigare hade använt, hade dött ut.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

~~LUF 81~~